

Jarlskärnäs 1980/9

SM i Kendo — en SSIF-affär

Höstens stora begivenhet i kendo är alltid SM. I år gick det av stapeln härom helgen och i regi av Enighet, Malmö. Mot bakgrund av Malmöiternas fina insatser vid förra SM fanns det goda skäl att antaga att man på hemmabana skulle vara ännu bättre, dvs ta guld.

I vanlig ordning när det gäller landets sydliga trakter hade arrangörerna väl sörgt för alla omständigheter. Gästerna motogs på ett utomordentligt sätt.

Enighet hade också lyckats engagera massmedia av alla slag, såväl tidningar som radio och TV. TV fullföljde t o m sina löften och gjorde ett mycket bra inslag om kendo.

Inför årets SM gästades Sverige av professorn i kendo vid Chuouniversitetet i Tokyo, Nobuo Kirakawa. Han inledde med ett tvåveckors träningsläger i Stockholm för att sedan leda träningen i Malmö i tre veckor fram till SM.

Resultat lag:

1. SSIF
2. Enighet, lag 1
3. Saltsjö KK

Individuellt delades favoritskapet av regerande mästaren Douglas von Sandor, Leif Hurtig, Roland Laurent (alla SSIF) och Leif Svensson Sr, Enighet.

SSIF-affär

Leif Hurtig var inte helt kurant och kunde därför inte riktigt göra sig själv rättvisa. I sjätte förlängningen föll han med 1-2 mot Leif Svensson Jr i kvartsfinal. Roland Laurent föll också i kvartsfinal, mot Hans Lundberg, Budokwai. Douglas von Sandor mötte i sin kvartsfinal Leif Svensson Sr, Enighet, och vann efter en hård och lång match. Douglas von S vann sedan i semifinal en jätematch (sju förlängningar!!) över Hans Lundberg. I finalen mötte han Johan Appelberg som i sin tur semifinalslagit Leif Svensson Jr, Enighet. F f g på många år blev SM-finalen en ren SSIF-affär.

ning. Alltför många tränar alltför lite. Alltför många nöjer sig med träning kanske bara en gång i veckan. Sådant gynnar varken den egna klubben eller kendon i Sverige. Naturligtvis måste det accepteras att en del utövare ser kendo mer som motion än som en nödvändig och utvecklande ingrediens för den egna personligheten (än som något att satsa på för att nå framgång inte bara på tävlingsbanan utan också på livets stigt). Men en sådan inställning får inte bli dominerande. Då förlorar vi en grundsten i vårt utövande. För närvarande tycks emellertid alltför många se kendo så.

Intrycket tydliggjordes klart vid årets SM (fem kvarts-finalister var SSIF:are, två Enighet och en Budokwai). SSIF hade tränat mycket målmedvetet inför SM. Klubben hade efter Hirakawa senseis besök lagt upp ett särskilt träningsprogram och därvid satsat på varje utövares egna förutsättningar. (Dock skall kommas ihåg att tiden var kort mellan sommaruppehållet och SM.) Träningen gav mycket synbara resultat.

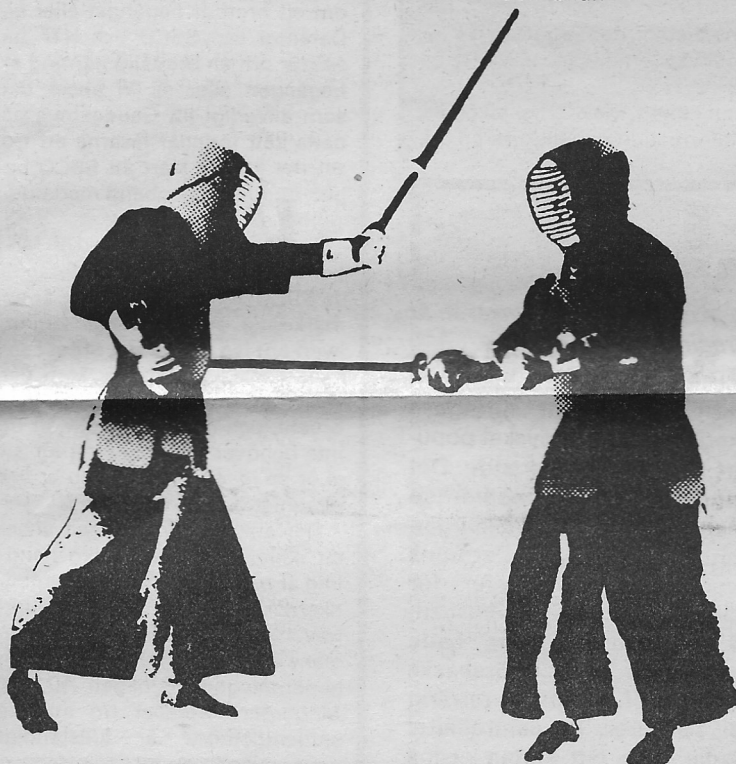
Det finns utmärkta talanger i andra klubbar. Men de kom till korta, även i år. SSIF:s träning är inte sensationell eller märkvärdig på något sätt. Men uppenbarligen når övriga inte ens denna träningsnivå.

Givetvis finns glädjemen också i dagens kendo. Leif Svensson Jr i Malmö är ett exempel. Med all rätt tilldelades han pris för bästa "fighting spirit" vid årets SM. Han visade mycket god stil som var parad med attackvilja och spirit. Sådant nås inte utan intensiv träning.

Japansk polisinstruktör

För att Sverige något skall kunna hävda sig internationellt (och accepterar vi tävling som en del av kendon kan vi inte undandra oss internationella tävlingar) måste träningen överlag intensifieras. Till våren har förutskickats att Sverige under fem månader kommer att gästas av en japansk polisinstruktör. Sådana besök betyder vanligtvis ett uppsving i intresset och en betydligt bättre kendo i landet; under förutsättning att instruktören är något insatt i svenskt kynne och svenska seder. Mycket talar för att den tilltänkte instruktören är det.

Det gäller då för de tränande att inte bara konstatera att "nu har vi fint besök", utan också att ta vara på lärarens kunskaper. Att verkligen gå till träningslokalen varje dag. Att inte se till sina andra intressen. Att om dessa på allvar kunna säga: Nej, jag har inte tid idag, jag har kendo-träning.

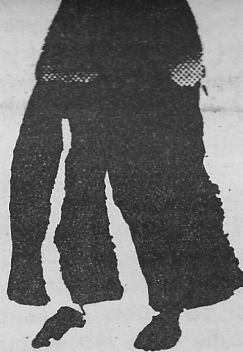
Det fanns således goda utsikter för att de tävlande i alla läger skulle vara i god form. Och man får väl också säga att så var fallet trots att SM hölls så tidigt på säsongen.

SSIF vann femte raka

I lagtväligen, som samlade sex lag, möttes i finalen SSIF och Enighet lag 1. På vägen till finalen hade SSIF slagit både Enighet lag 2 och Saltsjö med 5-0 utan att egentligen visa någon större kendo. I finalen gällde det att skärpa sig för att

Finalen blev en spännande och tät match där båda kombatanterna, som känner varandras kendo mycket väl, nogsamtt bevakade varje rörelse och hugg från den andre. Båda väl medvetna om att minsta misstag eller ouppmärksamhet skulle vara tillräckligt för att kampen skulle vara förlorad. Samtidigt gällde att utan egen attack vinnas inga segrar. I förlängning lyckades Johan Appelberg få in matchens enda poänggivande hugg.

Det var Johan Appelbergs tredje individuella guld (och den sjätte ra-

Japansk polisinstruktör

För att Sverige något skall kunna hävda sig internationellt (och accepterar vi tävling som en del av kendon kan vi inte undandra oss internationella tävlingar) måste träningen överlag intensifieras. Till våren har förutskickats att Sverige under fem månader kommer att gästas av en japansk polisinstruktör. Sådana besök betyder vanligtvis ett uppsving i intresset och en betydligt bättre kendo i landet; under förutsättning att instruktören är något insatt i svenskt kynne och svenska seder. Mycket talar för att den tilltänkte instruktören är det.

Det gäller då för de tränande att inte bara konstatera att "nu har vi fint besök", utan också att ta vara på lärarens kunskaper. Att verkligen gå till träningslokalen varje dag. Att inte se till sina andra intressen. Att om dessa på allvar kunna säga: Nej, jag har inte tid idag, jag har kendo-träning.

Tidigare gällde att de flesta i Stockholm gick runt och tränade i samtliga klubbar just för att ta vara på träningstillfällena. Det innebar att det var gott om tränande varje gång vilket medförde att man hade många olika att träna med, att det blev en nödvändig variation i övandet, att man sporrade varandra till ännu bättre spirit. Då fanns en glädje i träningen och i känslan att göra och åstadkomma något tillsammans. Träningen blev intensiv och givande, hård och danande. Får vi tillbaka känslan för att kendo är något annat än japansk käppfäktning, att kendo betyder något utanför träningslokalen, så har vi kommit långt. Då har vi en god chans att utvecklas själva, i och genom vår utövning.

Johan Appelberg

Det fanns således goda utsikter för att de tävlande i alla läger skulle vara i god form. Och man får väl också säga att så var fallet trots att SM hölls så tidigt på säsongen.

SSIF vann femte raka

I lagtävlingen, som samlade sex lag, möttes i finalen SSIF och Enighet lag 1. På vägen till finalen hade SSIF slagit både Enighet lag 2 och Saltsjö med 5-0 utan att egentligen visa någon större kendo. I finalen gällde det att skärpa sig för att kunna slå Enighet. Och det gjorde SSIF med den äran. Alla i laget visade flera klasser bättre kendo än man gjort tidigare på dagen och det innebar att SSIF kunde gottskrivas ännu ett SM i lag och denna gång med maximala segersiffrorna 5-0. (Aldrig förr har en SM-final vunnits med så stora siffror, faktiskt!) SSIF övertygade på alla punkter och ingen av matcherna gick tiden ut. Frågan är om SSIF någonsin haft ett starkare lag? Laget var vältränat och väl samtränat utifrån vars och ens styrka.

Det var femte raka lagtiteln för SSIF (f d SSBK). Leif Hurtig, Roland Laurent och Douglas von Sandor har varit med alla gånger. I årets lag deltog därtill Roland Andersson och Johan Appelberg, lagkapten, samt Torsten Ryman, reserv.

Finalen blev en spännande och tät match där båda kombatanterna, som känner varandras kendo mycket väl, nogsamt bevakade varje rörelse och hugg från den andre. Båda väl medvetna om att minsta misstag eller uppmärksamhet skulle vara tillräckligt för att kampen skulle vara förlorad. Samtidigt gällde att utan egen attack vinnas inga segrar. I förlängning lyckades Johan Appelberg få in matchens enda poänggivande hugg.

Det var Johan Appelbergs tredje individuella guld (och den sjätte raka SSIF (SSBK)-titeln. Segern kom något överraskande med tanke på att Johan A under de senaste åren i huvudsak ägnat sig åt instruktionsresultat individuellt:

1. Johan Appelberg, SSIF
2. Douglas von Sandor, SSIF
3. Hans Lundberg, Budokwai, Leif Svensson Jr, Enighet.

SSIF för bra?

En reflektion kring SM är att SSIF tävlingsdominans kanske är för stor. Smärre tävlingar vinnas inte sällan av icke-SSIF-are, men vid stortävlingar dominerar SSIF. Förra årets kendoserier vanns på tok för överlagset av SSIF och i årets lagfinal vanns matcherna alltför övertygande. Utan tvekan har nog övriga klubbar också tappat en del av forna styrkan. Skillnaden nu bottnar med all säkerhet i otillräckligt trä-